בס"ד

יום **ב'**, **כו' בניסן** תש"ס (**1** במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום **11** ימים, שהם שבוע **אחד** ו**4**- ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

היום עומדים לדין 13 יהודים בארץ פרס (איראן), מואשמים בעלילת-שוא. הבה נתפלל לזכייתם המוחלטת ולשיבתם שלמים ובריאים לחיק משפחותיהם. "אחינו כל בית ישראל, הנתונים בצרה ובשביה, העומדים בין בים ובין ביבשה ובין באוויר, המקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה לרווחה, ומאפלה לאורה, ומשעבוד לגאולה, השתא בעגלא ובזמן קריב (=במהרה ובזמן קרוב) ונאמר אמן."

היום, **כו' בניסן**, יום פטירתו של **יהושע בן-נון** בשנת 2516(-1244). למקום קבורתו, תמנת-סרח, שבהרי אפרים מול העיר אריאל, נוהגים לעלות כל שנה; בתקופה האחרונה – בליווי צבאי. יהושע קיבל עיר זאת לנחלה [יהושע **יט'** 50]. (היום הוא גם **היום ה5- של הקפות סביב חומת יריחו**, 28 שנה לפני-כן). =וימת יהושע בן-נון עבד ה' בן מאה ועשר שנים. ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת-סרח אשר בהר-אפרים...= [יהושע **כד'** 30-31]

לפי מקורות אחרים, דבר זה אירע ב-ט' אייר:
בימי השופטים, במלחמה בין ישראל לפלישתים, **נהרגו** היום **שני בני עלי הכהן הגדול – חופני ופינחס – וארון האלוקים נשבה**: =וילחמו פלישתים וינגוף ישראל וינוסו איש לאוהליו ותהי המכה גדולה מאד ויפול מישראל שלשים אלף רגלי. וארון אלוקים נלקח ושני בני עלי מתו חפני ופינחס.= [שמואל א', **ד'** 10-11]

****

<u>בעניין ספירת העומר:</u>
ב16- בניסן, הוא יום שני של פסח, היו מקריבים את העומר מראשית קציר השעורים, הוא הקציר הראשון של השנה. ואין לך שמחה כשמחת הקציר. ולא קבע הקב"ה לישראל ימי חג אלא בזמני שמחה.
ומהו העומר? זהו אחד העומרים הראשונים של השעורים שמתחיל אדם לקצור ביום שני לחג הפסח, כדי להביאן קרבן תנופה במקדש מראשית קצירו. בפסח - ראשית קציר השעורים, ובשבועות – ראשית קציר החיטים. ומהם הוא מביא בחג השבועות שתי הלחם חמץ במקדש. נמצא כי ספירת העומר הוא מקרבן קציר השעורים עד קרבן קציר החיטים. ושני קרבנות אלו הודיה הם להקב"ה על הפרנסה ועל הכלכלה, אשר הכין לברואיו "מקרני ראמים עד ביצי כינים." [מסכת עבודה זרה ג:]
לא הוציא הקב"ה את אבותינו ממצרים מבית עבדים אלא כדי שיקבלו עליהם תורה ומצוות, שנאמר: =בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלוקים על ההר הזה.= [שמות **ג'** 12] לפיכך, נצטוו בני ישראל לספור ימים ושבועות ממחרת הפסח, יום צאתנו ממצרים, עד חג השבועות, בו נתנה תורה לישראל. אם כן, שני החגים – פסח ושבועות – אחד הם, שכן ספירת העומר מחברת אותם. וכמו ששמיני עצרת משלים את חג הסוכות, אף חג השבועות משלים את חג המצות. וכן בלשון התלמוד, סתם "עצרת" – חג השבועות הוא. אמר הרמב"ם, משל לארוס וארוסה. מתוך חיבתם הם מתגעגעים ומונים ימים ושבועות מן האירוסין ועד הנישואין. אף אנו מתוך חיבתם, כביכול, של הקב"ה

יום נעים (עם ציפיה לישועה בחודש הגאולה)!

בס"ד

יום **ב'**, **כו'** ב**ניסן** תש"ס (**1** במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

וכנסת ישראל אנו מונים ימים ושבועות בין זמן חרותנו לבין זמן מתן תורתנו.
[הלכה לעם]

יום נעים (עם ציפיה לישועה בחודש הגאולה)!